Câu chuyện về con ma tóc dài nhanh chóng trở thành đề tài hấp dẫn đối với tôi và anh em thằng Chửng.

Hầu như mỗi khi gặp nhau, ba đứa tôi đều háo hức chụm đầu lại thì thầm bàn tán sôi nổi về con ma mới phát hiện trong vườn ông tôi này. Vừa thích thú vừa sợ hãi, chúng tôi xích sát vào nhau, rì rà rì rầm với vẻ hào hứng và thi nhau bịa thêm biết bao nhiêu là chuyện, chuyện nào cũng hãi hùng đến mức người nghe có thể tè vãi ra quần. Và trong lúc huênh hoang tha hồ như thế, ba đứa tôi không quên thận trọng dáo dác nhìn quanh và cứ chốc chốc lại giật bắn mình bởi những tiếng xào xạc vu vơ trong các vòm lá hoặc tiếng lạo xạo phát ra từ một con rắn mối ngốc nghếch nào đó đang trườn ngang thân gỗ mục.

Anh em thằng Chửng vốn bạo dạn hơn tôi nhưng trước một đối thủ như con ma lạ hoắc này, nom tụi nó cũng chẳng anh hùng gì.

Cũng như tôi, từ ngày con ma tóc dài xuất hiện, anh em tụi nó đã thôi lảng vảng hàng giờ trong vườn nhà ông tôi bắn xoài thi vào những trưa đứng bóng, không còn rảo dọc bờ mương đầy cá lòng tong bao quanh hàng rào và khản cổ giành nhau những cọng cỏ gà tươi tốt nhất nữa. Thậm chí dạo này anh em tụi nó cũng không dám bén mảng ra đám khoai mì kế vườn nhà ông tôi để làm cái chuyện cực kỳ quan trọng kia. Nửa đêm sôi bụng, tụi nó đành vác cuốc chạy ra bờ tre phía hông nhà đối diện, nhấp nha nhấp nhồm mong cho chóng xong để chui tọt vào nhà.

Anh em thằng Chửng sợ một, tôi sợ mười. Bởi tôi hằng ngày phải sống kề cận với con ma, nói tóm lại, tôi ở ngay trong tầm kiểm sóat của nó, nhất